

Francesc Llairet

ACCIO

Hi ha Regidors que blasmen de republicanisme i han estat uns rastres dels homes de la Dictadura

Setmanari d'Esquerra Republicana
Redacció i Administració: Francesc Llairet, 21.

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 pts.

Panorama polític local

Comptem que a Badalona, amb una població d'uns 45.000 habitants, més que menys, i amb un cens electoral d'uns 11.000 votants, amb prou feines hi trobaríem un total de 1.500 ciutadans afiliats a les organitzacions polítiques, el qual total encara no representaria el 13 % dels votants. Es dolorós constatar-ho; i més encara si tenim en compte que no tots aquells afiliats tenen dret al vot.

Heu-vos ací, amics, la vida migradíssima de les entitats polítiques; heu-vos ací els errors en la selecció dels homes que han de regir els destins del poble. Cada vegada que venen eleccions, qui més qui menys ha d'agafar el fanal de Diògenes en cerca de l'home que l'ha representar.

Després venen les exclamacions, després venen les censures, no solament pels homes sinó que també pels grups polítics que els han presentat. No es donen compte que la culpa, si n'hi ha, en fi de comptes, resideix en l'apatia del poble per enrol·lar-se a una organització política malgrat sentir-ne els ideals.

Cert que fins a la data hem tingut de sofrir les impertinències dels caps de brot que amb la seva actuació egoïsta tan pròpia dels aimants de les capelletes, sovint han desorientat la gent que tenint interès en col·laborar o ingressar en un partit, ha deixat de fer-ho per no saber per quin grup decidir-se puix que aproximadament tots li oferien el mateix programa. Això es trobava a la dreta i a l'esquerra i per tots costats. A tot arreu hi han arribistes i vanitosos (que ho estorben tot) freturosos de muntar la seva capelleta, uns per treure'n un profit material i altres per treure'n el moral. També hi influeix la coacció moral de determinats sectors.

Però malgrat tot, el tort ha estat sempre en el poble per no prendre aquella part activa que, en que només fos per interès personal, li corresponia, puix que si hagués actuat hauria fet difícil si no impossible la vènia dels pescadors d'oportunitats i dels fastuosos i els partits polítics no es trobarien tan fraccionats, per quant la constant fiscalització de les col·lectivitats faria llaurar dret

tots els caps davanters que forçosament haurien d'ésser els més capacitats o d'una excelent honradesa i sinceritat polítiques, i aquells arribistes i vanitosos, no hi tindrien bo.

I si era necessari actuar quan erem súbdits, encare ho és més ara que som ciutadans. (Són ciutadans inclús els que no volen ésser-ho). El règim republicà necessita dels grans partits perquè el poble pugui mantenir íntegra la plenitud de la seva sobirania. I en aquesta tasca hi han de contribuir tan les dretes com les esquerres. Tothom ha d'enquadrar-se en el marc que més li agradi; a nosaltres, com a bons liberals i demòcrates, no ens fa por l'enemic organitzat, honradament organitzat, ans el contrari, ho preferim i ho desitgem, puix que quan es lluita honradament, noblement, amb sincera convicció, es dona la cara i en justa correspondència, se li tributa l'homenatge del més sentit respecte. Nosaltres, republicans d'esquerra, el Centre Republicà Català que sempre ha estat exent de tots aquests vicis, així ho entenem.

No demanem res impossible puix que en el nostre poble hi han agrupaments polítics de totes les tendències: el «Centre Republicà» partit espanyolista, o de política general espanyola, que segueix la política del senyor Lerroux; la Lliga Regionalista, que tan aviat és monàrquica, com republicana com tot i res a la vegada seguint sempre, sembla, la trajectoria del senyor Cambó, el el Cercle Catòlic, no sabem si és monàrquic o republicà, per cert que no ens expliquem perquè el classifiquem entre les entitats polítiques puix que el catolicisme és un problema de consciència i no polític ni de classe; tradicionalistes, comunistes i els socialistes que tenen un programa ben definit. Demés hi ha el Centre d'Esquerra Federal la tendència del qual desconeixem en aquests moments puix que segons un comunicat que publicàvem en penúltim número, ja no pertanyen al Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per últim, el Centre Republicà Català que està adherit a l'Esquerra Republicana de Catalunya, la qual propugna pel millorament cultural del poble i per una major justícia social dintre d'un règim liberal i demòcrata, per aconseguir el

màxim reconeixement de la personalitat catalana i agermanar tots els ciutadans per a fer una patria gran i florent on s'hi harmonitzin els interessos de tots sense perjudici de ningú. No essent partit de classe ni sectari i essent, per contra, liberal i democràtic, és el partit que pot donar millors solucions polític-socials i aconseguir la pau tan desitjada per a tothom.

Ens passàvem involuntàriament, al Centre Catalanista entitat, fins avui, netament catalanista sense altre tendència ideològica.

Com es veu, no manca bandera on enrol·lar-se. Cal fer-ho a consciència i ben lliurement no mirant personalismes sinó programes i col·lectivitats. Cal actuar, sincerament ho diem, baldament sigui a la casa d'enfront.

Si voleu vestir elegant aneu a can Violán

Prat de la Riba, 99 i 101

Esquerra Republicana de Catalunya

Primer Congrés Nacional

Tindrà lloc els propers dies 13 i 14 de febrer (dissabte i diumenge) en el Palau de Projectacions dels jardins de Montjuich.

Per entrar serà necessari presentar el rebut del mes corrent.

Es prega enviar al nostre Centre, quan més aviat millor, les suggerències que es tinguin referents a l'estructura i desenvolupament del Partit.

CINEMA ZORRILLA

Dies, 6 dissabte i diumenge, 7

ACTUALITATS SONORES

El misterio del cuarto amarillo

La caza del bandido
per Buzz Barton

Dibuixos sonors

Teatre Guimerà-Picardol Cinema

Dissabte, 6 i diumenge, 7 febrer

Aguiluchos
(sonora)

Su noche de bodas
sonora en espanyol

Bimbo leñador
dibuixos sonors

Revista Paramount Sonora

CINEMA NOU

Diumenge, dia 7

Estudiantina

per Ramon Novarro

Dignidad rescatada

per Janet Gaynor i Charles Farrell

Dibuixos animats sonors

CINEMA VICTORIA

Dies 6 i 7 de Gener de 1932

El desfile de la risa
per Lupino Lane

Yngagi

pel·lícula documental

Félix y las odaliscas
dibuixos sonors

Noticiari Fox sonor

L'home de la barra Circular de la Direcció Gral. de 1.ª Ensenyança

Aquest qualificatiu pot aplicar-se avui a una gran part (per a no dir tots) dels homes que amb certs mereixements o amb certes ambicions acabdillaren els partits de l'antic règim i, més concretament, els partits monàrquics, encara que volguessin dir-se liberals i demòcrates.

Com que per regla general aquells partits en el fons no tenien altra finalitat que la tan vulgar d'anar tirant i pipant, podien donar-se cassos extravagants i d'un to pintoresc molt pujat, com per exemple aquell partit «reformista» que va engiponar el gran Melquíades aprofitant un moment de desorientació (una hora tonta qualsevol la té) d'alguns elements de certa vàlua incorporats aleshores al republicanisme peninsular.

L'ajut que Melquíades i els seus prestaven a la monarquia amb la traïció que acabaven de fer al republicanisme, pogué ocasionar—i ocasionà—la perduració d'un règim abominable que en aquells temps ja trontollava, i així els disbarats i les disbauxes pogueren succeir-se sens interrupció i la història política d'Espanya anà ennegrint fins a l'estat en què avui es troba després de l'estrall sofert, perquè cal tenir present que el règim de relativa llibertat que hom comença a gaudir no podrà considerar-se consolidat fins que no quedi rastre del passat i d'això n'hi ha per temps i depèn de la major o menor voluntat dels homes en els quals el país té avui posada la confiança, àdhuc del major o menor sacrifici que el poble sigui capaç de fer per a escursar les distàncies.

Sembla, doncs, que aquells homes representatius tan significats com Alvarez i Alba que dins de la monarquia aparentaven opinions menys cavernícoles que les del torn conservador, avui haurien d'expiar llurs culpes en un discret ostracisme o, si es vol, en una actuació d'avençada que compensés el dany i el retràs que amb llur apoi al monarca produïren al país. I no és així.

A través de llurs peroracions hom endevina que segueixen fresquets i alegrets el curs dels esdeveniments; que cerquen el moment oportú per a inmiscuir-se en la governació del país, com uns salvadors de darrera hora.

I el que ens ofereix suara l'admirat Melquíades en el seu discurs de València és tan poca cosa i tan anacrònic, que sembla com si res no hagi passat. L'espectador imparcial es fa aquesta conclusió: si aquest home s'incorpora al republicanisme actual per a donar una empenta als obstacles que encara trova la República en llur tasca renovadora i ajudar a fer-los desaparèixer per a fer el camí més planer per a la implantació, que indefectiblement vindrà, de les noves concepcions que en matèria política-social tenen avui els pobles més civilitzats, perquè enrollar-se en els mitjans conservadors i moderats de la República, com a directiu dels mateixos i no com a soldat ras que és el lloc que pertoca a qui té la seva part de responsabilitat en els desastres del seu temps?

I fa l'efecte depriment que l'home, tot i la seva senilitat, cerca encare el mitjà de retornar a la menjadora d'on el cop de sabre del dictador el va treure.

JOAN SANZ

La Constitución en la Escuela

Por conducto de los Consejos Provinciales de Protección Escolar habrán llegado a todas las Escuelas Nacionales dependientes de esta Dirección General unos cuantos ejemplares de la Constitución que las Cortes Constituyentes, en plenitud de soberanía, acaban de votar. Los Maestros deben aprovechar esta circunstancia para hacer a sus alumnos una serie de lecciones en las que sea la Constitución el tema central de la actividad escolar. Deben explicar a los niños lo que significa una Constitución para las democracias; las luchas que los españoles han sostenido en demanda o en defensa de la Constitución, y como la República actual, al promulgar la Constitución, señala un momento histórico en el proceso de liberación que desde hace años vive dramáticamente el pueblo español.

Promulgada la Constitución, se abren nuevos cauces a la República Española. España va a renovar profundamente su vida. Es momento de gran alegría para todos. De alegría y de meditación. De meditación y de responsabilidad. De responsabilidad para todos; pero sobretudo para los Maestros a quienes la República confía en gran parte esa misión renovadora y de quienes la República espera han de cumplirla con fervoroso entusiasmo.

El Maestro ha de ser un educador

El Maestro ha de ser un educador. La Escuela ha de transformarse en el sentido de ser cada día más hogar. Ha de ser la verdadera casa del niño. El niño ha de encontrar en ella aquel ambiente necesario para poder vivir plenamente su vida de niño. Porque el niño no es más que niño y necesita su infancia para vivir. La Escuela no puede entorpecer por ningún motivo su natural desenvolvimiento. La Escuela no puede secar su infancia con anticipaciones prematuras que perturben su conciencia. El Maestro no olvidará nunca que si tiene ante sí en cada niño un ser a quien ha de instruir, tiene sobre todo ante sí a un ser a quien ha de educar. El Maestro ha de ser fundamentalmente un educador. Ha de llegar hasta el fondo íntimo de la personalidad infantil favoreciendo, ayudando, contribuyendo a que esa personalidad alcance libremente su plenitud.

Hay que vitalizar la Escuela

Hay que vitalizar la Escuela. Hay que dar vida a la Escuela. Hay que conseguir que la vida penetre en la Escuela. Y hay que llevar la Escuela allí donde la vida esté. La Escuela libresca de ayer ha de ser superada por la Escuela activa de hoy. Los horarios viejos y los programas rutinarios han de ser superados por los centros vivos de interés y por la libre curiosidad del niño. La Escuela ha de responder en todo momento a los interrogantes del niño. La Escuela ha de ser un hogar donde se trabaje. Ha de hacer del trabajo el eje de su actividad metodológica. Ha de hacer del niño un alegre trabajador. Hacer del niño un trabajador no es enseñarle un oficio determinado. En la Escuela el niño no tiene que aprender nin-

gún oficio. Pero todo cuanto aprenda en la Escuela ha de ser hecho, realizado, por el niño mismo, utilizando sus manos, el manualismo, como medio de expresión. Y ha de hacerlo en fecunda colaboración con sus compañeros. Y así acabará teniendo conciencia de que el trabajo individual es tanto más útil cuanto mejor sirve los intereses de la comunidad.

Hay que unir la Escuela y el pueblo

Hay que unir la Escuela y el pueblo. La Escuela ha de vivir en íntimo contacto con la realidad. Los paseos, las excursiones, las visitas escolares harán conocer a los niños la vida de la zona en que esté enclavada la Escuela. El Maestro utilizará todos los grandes valores educativos que encierra el ambiente geográfico. La fábrica, el taller, la granja, el mar, todo lo que constituya la fisonomía económica y espiritual de aquella zona, ha de ser familiar al niño y a la Escuela. A la Escuela, que establecerá esa relación íntima con la vida del trabajo y con la vida del hogar, donde tanta influencia puede ejercer. La Escuela procurará interesar a los padres y las madres organizando enseñanzas que respondan a sus inquietudes, organizando bibliotecas, lecturas, audiciones y conferencias. La máquina de coser, el gramófono, el libro, la radio, el cinematógrafo, todo lo que las «Misiones pedagógicas» van sembrando por los pueblos puede y debe unir la Escuela y el pueblo, haciendo que la Escuela sea el eje de la vida social del lugar y el pueblo acabe sintiendo la Escuela como cosa suya.

La Escuela ha de ser laica

La Escuela ha de ser laica. La Escuela sobre todo, ha de respetar la conciencia del niño. La Escuela no puede ser dogmática ni puede ser sectaria. Toda propaganda política, social, filosófica, y religiosa queda terminantemente prohibida en la Escuela. La Escuela no puede coaccionar las conciencias. Al contrario ha de respetarlas. Ha de liberarlas. Ha de ser lugar neutral donde el niño viva, crezca y se desarrolle sin sojuzgaciones de esa índole.

La Escuela, por imperativo del artículo 48 de la Constitución, ha de ser laica. Por tanto no ostentará signo alguno que implique confesionalidad, quedando igualmente suprimidas del horario y del programa escolares la enseñanza y las prácticas confesionales. La Escuela, en lo sucesivo, se inhibirá de los problemas religiosos. La Escuela es de todos y aspira a ser para todos.

Los Maestros revisarán cuidadosamente los libros utilizados en sus Escuelas, retirando aquellos que contengan apologías del ex-rey o de la monarquía.

El Maestro debe poner el esfuerzo más exquisito que sea capaz al servicio de un ideal lleno de austeridad y de sentido humano. Y, como se decía en la circular de 13 de Mayo, el Maestro, ahora más que nunca, procurará aprovechar cuantas oportunidades le ofrezcan sus lecciones en otras materias, el diario hacer de la Escuela y los altos ejemplos de la vida de los pueblos, para

EXPOSICIÓ D'APARELLS PER A GAS

Cuines, fogons, forns, escalfadors er a bany i demés articles i accessoris

La Propagadora del Gas

Av. Martí Pujol, cantonada Ignasi Iglesias
Telèfon 226

Fàbrica: Indústria, 82 = = Telèfon 92

XAROPS I ORXATES

RIERA

BADALONA

Compte, ciutadans

Han circulat unes fulles per Badalona amb una denúncia bastant greu que de comprobar se suscitaria la més enèrgica protesta de tots els esperits liberals i humans, puix que representaria tornar a aquell temps de lluites fraticides, a aquelles lluites entre germans obrers, alentades per qui tenia el deure d'evitar-les, en profit dels més poderosos, dels que mai van a la presó perquè la qualitat d'adinerat permet saltar-ho tot emparats per la més escandalosa de les immunitats. Sembla talment que la immunitat i el diner siguin una sola cosa.

Compte, obrers, no sigueu juguet de ningú, ni de l'un costat ni de l'altre. No us vengueu a ningú per exterminar els vostres germans de classe, ni per l'enemic tampoc, que ningú no els trobarà els propis enemics, els vertaders responsables ja tenen cura de no ésser vistos i aquests no els trobareu mai.

Nosaltres condemnem la violència innecessària d'on es vulgui que vingui. Reconeixem també que, com a tot arreu, dintre el camp obrer s'hi han filtrat elements que han compromès l'organització. Però també considerem que si els d'aquest camp van a la presó i s'els clausuren els locals, igualment hi haurien d'anar els de l'altre costat sempre que «fessin» perturbar l'ordre. Ells no el perturben mai, fan pitxor, exciten a perturbar-lo. Tiren la pedra i amaguen la mà i, com els obrers, el gros de l'organització paga les conseqüències. Sovint qui en suït més perjudicat és el petit industrial que està a punt sempre de fer de «samwich» i en resumits comptes és el que paga els plats trencats.

S. C.

J. NOGUERA

Installacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres. — Sant Llorenç, 58 i Passatge Mercat, 7. — Telèfon 365

inspirar en los niños un elevado ideal de conducta.

Los señores Inspectores cuidarán con el mayor celo que estas normas lleguen a conocimiento del Magisterio y que sean cumplimentadas inmediatamente en forma que no puedan herir los sentimientos religiosos de nadie, resolviendo cuantas dudas y reclamaciones puedan producirse en la aplicación de estas instrucciones.

Los Consejos locales, provinciales y universitarios de protección escolar utensificarán su valor, ayudando constantemente al Maestro y a la Escuela para que su acción educadora sea fecunda y responda en todo momento a las legítimas esperanzas del pueblo español y a las demandas de la República.

Madrid, 12 de Enero de 1932 —El Director General de Primera Enseñanza, R. LLOPIS.

Ironies i Cia

En Cambó diu que és impossible la implantació de la República: cau el règim monàrquic.

Diu que en les eleccions els monàrquics tindran una aclaparadora majoria: les urnes escombren la monarquia.

Diu que si canviés el règim sortiria l'anarquista de Terrassa: el dia 15 d'abril fou el més tranquil d'Espanya i fins avui encara no hem vist aquell home tan ferotge.

Diu que la República està consolidada i es declara republicà: tremolem. Ve un Ventosa i esclata la revolució dita social, per donar-li un nom. Aquesta vegada fracassaria però, perquè ell desitjava que triomfés.

Ell i en Ventosa han callat: tranquil·litat.

Tindriem un gran plaer i fins li pagariem un cafè si deïa que la República s'ensorraria dintre pocs dies.

* * *

Caçat al vol en les oficines del nostre Ajuntament.

—Demà treballem...

—Així ho han disposat...

—Vés què ens ha portat la República!

Evidentment, en aquella casa el 14 d'abril quedà molta feina per fer.

* * *

La majoria d'empleats anyoren en Sabatè. Tenen por de treballar massa malgrat fer el què els dona la gana. Es conta d'un dels alts que quan li fan alguna reclamació diu que ho expliquin al Sr. Alcalà o a la República.

* * *

En recompensa al gran fervor republicà dels funcionaris, l'Arbós presentà una proposició disposant que no puguin ésser destituïts els funcionaris que portin almenys dos anys de serveis.

A veure, giri's de l'altre costat, Sr. Arbós, que així el veurem bé.

* * *

El curiós del cas és que aquella proposició fou presa en consideració per unanimitat, mentre al Congrés la minoria d'Esquerra Catalana proposava es disposés la revisió dels funcionaris dels municipis, etc. etc., dels temps de la dictadura.

* * *

—Escolta, de quin partit és el senyor Pepet?

—Noi, no ho sé. No és radical?

—Oh! en les eleccions de diputats a la Generalitat diuen que va votar en Ragasol...

—Jo ho deïa perquè em semblava haver sentit dir que en les eleccions per diputats havia votat pels radicals...

—Noi, no ho sé. Potser és panxista...

* * *

Hi ha un tipus de mala niçaga i gandul d'Ordal, nafrat de taules verdes i d'adoquins, que va dient que quan sent parlar de llibertat i de democràcia, té de cordar-se l'americana.

No fora millor que es tapés la cara de vergonya, si és que n'hi resta una miqueta?

Sessió de l'Ajuntament

Es celebrà dijous passat, de segona convocatòria, sota la presidència de l'Alcalde en Josep Casas, amb assistència del Regidor Brell, Rogado, Serra, Rodés, Cunillé, Iglesias, Arbós, Buxaderas, Puèrtolas, Majoró, Niubó, March, Borràs, Morera i Xicart.

Es llegit, aprovat i sense firmar el borrador de l'acta de la sessió anterior.

Despatx oficial.—Es dona compte d'algunes comunicacions de relativa importància.

Nòmines produïdes pel personal d'arbitris per 6.826'48 pessetes, la de la Brigada eventual per 6.123,50 i la de la Delegació del Consell del Treball 144,00 ptes.

Despatx ordinari.—S'acorda passi a informe de l'Arquitecte Municipal la declaració d'estat runós de les cases núm. 84 del carrer de la Conquesta i 233 del de Guifré.

Dictamen proposant es formuli una plantilla personal de tots els funcionaris interins i eventuals que portin més de dos anys de serveis.

Rogado pregunta si aquest dictamen crea cap dret en favor dels interins i eventuals i prega a la Comissió revisora de personal que tingui en compte al formular el dictamen que hi ha empleats que mereixen llur confiança i altres no.

Arbós es lamenta que «La Humanitat», de Barcelona, dongui a la llum pública un crít d'alerta respecte al dictamen que s'està discutint i que hagi estat arreglat a gust del reporter. Diu que l'esperit d'aquest dictamen és la de procedir a la reglamentació del personal interí i eventual i que és en caràcter provisional, doncs s'ha d'acabar que hi hagi personal que porti 8 ó 25 d'anys de serveis i creu que és d'una refinadíssima mala intenció el volguer donar a comprendre que és partidari d'afavorir als homes de la Dictadura, que es dedicaven a perseguir als homes liberals. (Aquestes paraules dites per l'Arbós es troben mancades de sinceritat, per quan hi ha encarregat en l'arranjament de les plantilles un dels homes que més s'han distingit a la caça dels homes liberals).

Rogado es dona per satisfet, esperant que la Comissió revisora tindrà la suficient valentia per a destituïr-los.

Arbós es declara partidari de la proposició de la minoria parlamentària de l'Esquerra Republicana referent a la demanda de revisió de tots els nomenaments de la època de la Dictadura.

S'aproven altres dictamens de la Comissió de Governació, sense fer-hi cap observació cap regidor.

De les Comissions d'Arbitris, Foment, Obres particulars i Públiques són aprovats diversos dictamens, sense dir-hi res cap regidor.

Fora de l'ordre del dia.

Rogado es lamenta de la clausura del Sindicat Unic d'aquí Badalona, creient que aquest acte constitueix un trencament a la bona harmonia i que estableix uns viaranys d'odi; diu que si hi ha individu que ha mancat que s'el castigui, però que no es faci extensiu a la col·lectivitat i prega a l'Al-

Ciutadans:

Ciutadanes:

inscribiu-vos i feu que s'inscriguin els vostres familiars i amics al Cens del nostre partit. Ompliu aquest butlletí i trameteu-lo al buçó del Centre Republicà Català, Francesc Llairet, 21.

Esquerra Republicana de Catalunya

En o Na

d'edat anys, de professió

carrer

que viu al

núm. pis

sol·licita ésser inscrit al cens del partit.

Badalona

de

de 1932.

Signatura del sol·licitant.

DESCOMPTES — PAGAMENT DE LLETRES — COMPRA-VENDA DE VALORS — COMPRES CORRENTS — CAIXA DESTALVIS

calde esbrini què hi ha de cert respecte a una denúncia feta pels directius del Sindicat Únic de què els pistolers librenys tornen a correr per Badalona i aixoplugant-se en una caserna. Després es lamenta de l'abandó que hi ha en els arrabals de Badalona.

Aznar, després d'estar d'acord amb les paraules d'en Rogado i tornar-les a reproduir, pregunta a l'Alcalde que expliqui el perquè no el va volguer rebre el Governador Civil, i que en tal cas l'Ajuntament prengui una determinació, i s'accepta la seva protesta.

Arbós també en protesta, lamentant-se de l'ordre de clausura del Sindicat ara que s'havien posat en un pla governamental s'els posa al marge de la llei, no vol discutir el fet del Governador però si que creu que és un perjudici, i proposa que l'Ajuntament s'encarregui de fer una investigació per no haver volgut el Governador rebre la primera autoritat local, lamentant-se de què no s'hagués posat de manifest, doncs desgraciadament sembla que per part del Governador persisteix en la justícia simbòlica que sempre va a ras de terra.

Formula altres preguntes relatives a que hi ha alguns senyors que s'han apropiat de diverses peces de terra propietat del Municipi i dels incompliments dels urbanitzadors.

Arbós es fa ressò de l'article, signat pel Diputat a Corts en Josep Grau i Jassans, aparegut a «La Humanitat» denunciant al Governador la necessitat de què es faci a Badalona una revisió de l'obra municipal de l'Ajuntament de la Dictadura, i diu que faltaria al seu deure i entendria que seria una espècie de soca si no contestés la mala intenció que l'ha guiat a un senyor Diputat Republicà que es posa en boca l'actual Ajuntament i l'invita a què vingui a Badalona a sostenir cara a cara el que denuncia en el seu article, a aquest senyor Diputat que forma part d'una Minoria Republicana li demostraria que porta més de 20 anys de republicanisme i que hi ha republicans que s'en diuen i que mai n'han estat, que son els que constitueixen el veritable perill per la República, que Badalona n'està ple d'aquests enemics.

També es lamenta d'aquests senyors que es passen el dia estirant les levites per mirar si es pot posar una casaca, tergiversant i falsejant les coses i invita al diputat Grau que porti les afirmacions que fa en l'article i recomana a tots els regidors que formin el front únic, que donguin «un pas al front» i surtin en defensa de la dignitat menyspreada per en Grau. Fa constar la seva més enèrgica protesta en nom de la seva minoria per no respondre a les realitats el

referit article del diputat Grau, per creure que són inspirats per una mà oculta i que bé podria explicar el pas que ha fet «conquerir», que això no és res més, tal volta, que tornar a fer el què va fer aquell Ajuntament republicà, que va dimitir abans de sofrir una vexació i que s'en varen aprofitar les dretes i el que volien aquests senyors és ço d'aquell aforisme castellà, «a río revuelto, ganancia de pescadores»; que sàpiguen embestir les insídies per a no llençar-se a la discòrdia entre les dues minories.

Rogado s'adhereix a les manifestacions de l'Arbós, però demostrant-se partidari de què es facin les responsabilitats.

Brell, com a cap de la minoria federal, s'adhereix a les manifestacions fetes per l'Arbós i afirma que no es preteneix res més que arreplegar alguna casaca a pretetx de les responsabilitats.

Cunillé proposa que davant el fet denunciat per l'Aznar i Arbós referent a la negativa del governador de no volguer rebre a l'alcalde que consti en acta el disgust d'aquest Municipi per tal procedir.

L'Alcalde diu que no és cert que el governador no l'hagués volgut rebre, ja que va excusar-se, i que no va convocar a sessió extraordinària per tractar-se d'un assumpte governatiu.

Aznar reconeix la postura que adopta ara l'Alcalde d'excusar-se i creu que éssent un assumpte tan vital com el que el governador civil ja coneixia no havia d'excusar-se a rebre'l.

Alcalde contesta a l'Arbós que li dongui dades referent al denunciat dels terrenys propietat del municipi.

Rogado torna a reproduir la proposició que va fer demanant que l'Ajuntament també demani que es depurin les responsabilitats administratives i creu que fora una covardia amagar la cara.

Alcalde es demostra disconforme perquè això no aportarà res, solsament unes despeses de dietes de 15 a 18 duros diaris, amb una durada de 5 a 7 mesos, i creu que no hi ha cap badaloní que tingui la villesa d'acusar-los i que el poble de Badalona ja tindrà ocasió de saber si s'ha fet una administració honrada.

Arbós pregunta a l'Alcalde que també en l'article de referència, el diputat Grau es lamenta de què fos exclòs en la presidència del dol de les víctimes de la fàbrica Badrines, si aquest senyor li va fer entrega d'algun document oficial que l'acredités com a autoritat.

L'Alcalde li contesta que el varen presentar com a Diputat i que d'acord amb la

família es varen fer dues presidències la de les Autoritats i la de les famílies, la de l'Autoritat estava formada pels dos rectors de llurs parròquies i per l'Ajuntament invitant-lo a anar a la presidència com a Diputat i no com a Autoritat, en quan a les responsabilitats que ha demanat eren que ha d'interpretar-se que es refereix a las de la època de la Dictadura.

Niubó no s'explica que tan bé formés part en la Comissió de Badalona que va anar al Govern Civil a demanar la depuració de les responsabilitats una Comissió de Sant Celoni; i demana que l'Alcalde es preocupi de la talla dels arbres de la carretera.

Cunillé insisteix per a que si la clausura del Sindicat Únic dura, es dirigeixi al Governador suplicant la reapertura.

I no havent hi cap més regidor que vulgui tornar a parlar, s'aixeca la sessió a la una de la matinada.

ACADEMIA COTS

Carme, 52, bis

Badalona

Ensenyança pràctica comercial — Idiomes

Agent general d'Assegurances JAUME CUIXART

Progrés, 96

SOTERRANI

per llogar en el carrer Republica Portuguesa, número 30. — Raó Coll i Pujol, 80.

Noticiari

ATUR FORÇOS. — Nota de les despeses produïdes durant la setmana del 25 al 30 de Gener.

120 jornals de carro, a 20 pessetes	2.400
171 obrers, a 48 pessetes setmanals	8.208
68 obrers per 5 jornals i mig	2.992
6 obrers, a 56 pessetes setmanals	336
11 obrers, que treballaren jornals solts	336
Total	14.272

MAGATZEMS LA MODA

Prat de la Riba, 39, 41 i 43

Gran rebaixa de Preus

per fi de temporada

Panys abric 140 cms. Abans 22 ptes. metre. Ara 15. Els de 18 a 13. De 13 a 10 i de 8 a 5 ptes. Sueters senyora, els de 26 a 15 i els de 15 a 5. Bruses senyora, abans 20 ptes. Ara 12. Gran assortit en retalls de tota mena. Aprofitin la ganga. Rebaixes veritables.

Ferreteria

“La Badalonesa”

Bateria de cuina i eines per l'indústria

Prat de la Riba, 44 — Telèfon 39

Tallers FORBÓ

Especialitat en maquinària i motllos per la

: : : fabricació de galetes : : :

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

PRIM

TELEFON 282

FABRICA DE BEGUDES GASOSES
SIFONS I «SINALCO»

La Badalonesa

Dipòsit de cerveses de tota mena. — Especialitat en «Estrella dorada» i Cervesa de Març. = Manufactura de bosses de paper. Tenda de papirs de tota mena.

GERONI TARRATS

Roger de Flor, 14, 16 i 18 — BADALONA — Telèfon 121